Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Septimũ ab stella saturni. que sexto ce-
lo locata. xxx. annis fertur explere cursu
suũ. Vnde aũ ex his septẽ stellis noĩa di-
erũ gentiles dederũt eo q̃ p eas de aliq̃d
sibi effici existimarunt dicentes habe
a sole spiritũ. a luna corpus. a mercurio ingen-
nũ. & linguã. a venere uoluptatẽ. a mar-
te sanguinẽ. a ioue temperamẽtã. a saturno
humorẽ. Talis quippe extitit gentilũ
stultitia. q̃ sibi finxerũt tã ridiculosa
signũta. Apud hebreos aũ dies prima una
sabbi dr. qui apud nos dies dnica ẽ. quẽ
gentiles soli dedicauerũt. Secũda sabbati
secũda feria quẽ solares die lune uocant.
Tercia sabbi tercia fria. quẽ die ili martis
uocant. Qrta sabbi qrta fia. q̃ mercurii
dies dr. a iugamus. Qnta sabbi qnta fia ẽ
rdẽ a die dnico. q̃ apud gentiles iouis uo-
cat. Sexta sabbi sexta fia dr. q̃ apud eos
de paganos ueneris nuncupat. Sabbm
aũ septimũ a dnico die quẽ gentiles sat-
no dedicauerũt. & satni nomẽ tenuerũt. Sab-
batũ aũ ex hebreo in latinũ requies
interpretat. eo q̃ ds in eo requieuisset ab oĩ-
b opib suis. Qeti aũ in uocabulis dierũ
de ore xpiano rite loquendi ecclesiae
p cedit. Tamẽ si quẽ ex consuetudo forte exer-
cet. ut illud exeat ex ore q̃ imprbat corde.
intelligat illos omes de quo nobis appel-
lati fuerũt dies noĩes fuisse. & ppter beneficia
quedã mortalia q̃ plurimũ pouerũt. & remunerũt in hoc seculo oblati fuerũt
a bamatorib suis diuini honores. & in
dieb & insyderib. Sed primũ a noĩb hominũ
sydã nuncupata. & a sydeib dies s
appellati. Afando aũ ferie nuncupa-
te fuerũt q̃ sit mens nostra tempus dictionis. i.
diuino & humano officio fari. s. ex his
festos dies hominũ causa institutos fe-
riatos diuino & sa[illegible] cro. Partes diei
tres fuerũt mane me[illegible] & tp ridies. & suprema.
Mane lux matutina [illegible] & plena. nec iã ere-
pusculũ. & dictũ fuerũ mane a manu. Ma-
nũ. [illegible] antiqui bonũ dicebant. q̃d
enim melius e lucẽ. Diui mane existimant
uocari a manib quo & usitatio aluna ad
tiam ẽ. Diui putant a baere. q̃ mane rdẽ
clarus atq; pspicuus. Meridies dicta q̃si
medidies. hoc ẽ medius dies. q̃ tẽ purior
dies ẽ. Meridiũ enim purũ dr. In toto. h. die
nisi clarus meridie qũ sol e medio celo ru-
tilat. & omnẽ orbẽ pari claritate illustrat.
Suprema ẽ postrema pars diei qũ sol
cursũ suũ in occasũ uertit. dicta q̃ sup
ẽ ad partẽ ultimã diei. Serũ uocatũ a
clausis seris. qũ iã nox uenit. ut uniq̃q;
sono tuetior sit. hodie q̃si hoc die. & quon-
die, sit q̃ diebus. Cras q̃ ẽ p ea. externũ est
pridie. & dictũ externũ ab eo q̃ iã dies ipse
sit a nobis extraneus. & pteundo alienus.
Pridie aũ q̃si priori die. Tendie. i. pante
die. & inante cessiũ. i. pri. De nocte. xxxi

Nox a nocendo dicta. eo q̃ oculis noce-
at. que iccirco lume ac siderũ lucẽ
fit ne indecora eet. & ut solaret omnes
nocte opantes. & ut quibdã animalib
que lucẽ solis ferre ñ possũt ad sufficien-
ciã temparet. Hoctis aũ & diei alternato
ppter uicissitudinẽ dormiendi uigilandi
q; effecta ẽ. ut opis diurni laborẽ noc-
tis requies temparet. Hoctẽ aũ fieri
dicunt aut q̃ longo tmpe lustrat sol. &
cũ adultimũ celi spaciũ peruenit elan-
guescit. actabefactũ efflat suos ignes. aut
q̃ eadẽ ui sub tras cogitur. qua sup tras p-
tulit lumẽ. & sic umbra tre nocte facit. vnde
& uirgilius. Ruit oceano nox inuoluens
umbra magna terraq; poliq; Hoctis